

Inhoud

Slaapkamer	6
Opwarming	8
Een jaar later	10
Genoeg	12
Terrorist	14
Geheim	16
Olie	20
R.O.A.	23
Betty	26
Vertrouwen	29
Feiten	32
G.O.F.	35
Protest	38
Warm	42
Reuzenmachine	44
Een bewaker!	47
Terrorist?	50
Wegwezen	53
Ontploffing	56

Slaapkamer

Vorig jaar is mijn leven veranderd, toen viel mijn slaapkamer in zee.

Ik stond buiten en ik zag het gebeuren.

Het zeewater stond heel hoog en de zee beukte tegen ons huis.

Dat ging een hele tijd goed.

Maar ineens ging het mis.

De balk onder ons huis brak.

In de muur kwam een spleet die steeds groter werd.

Het raam brak, het dak kraakte, de hele muur viel opzij.

Ik zag mijn slaapkamer.

Het behang was gescheurd en de vloer hing schuin.

Mijn bed en mijn kast gleden naar buiten.

Alles stortte in zee.

Op de golven dreven mijn kleren.

Ik probeerde niet te huilen.

Boos schopte ik tegen onze auto.

De auto had beter in zee kunnen vallen.

Maar die stond veilig op de hogere weg.

Ik was niet alleen toen mijn kamer in zee viel.
Iemand anders zag het ook.
Hij filmde alles met zijn telefoon.
Dat filmpje zag ik later op televisie.
En niet alleen ik, de hele wereld kon het zien.
Mijn kamer met mijn spullen, en hoe alles in
zee stortte.
Het filmpje is heel vaak op tv geweest.
Opeens was mijn slaapkamer beroemd.

Ik was dertien toen het gebeurde.
Hoe ik me voelde?
Boos.
Op de zee en op de wind, en vooral op de
golven.
De golven leken wel grote knuppels,
ze ramden ons huis kapot.
Ik kookte van woede.
Maar de natuur kon er niets aan doen, dat
zeiden ze op het journaal.
Het lag aan de opwarming van de aarde.
De laatste maanden was de zee steeds meer
gestegen.

Opwarming

Toen mijn kamer in zee viel, wist ik nog niet veel over de opwarming van de aarde.

Natuurlijk had ik er wel eens over gehoord, maar ik dacht niet dat het echt gevaarlijk was.

In ieder geval niet voor mij.

Na die dag wilde ik er alles over weten en ging ik op internet zoeken.

Al snel vond ik veel informatie. De aarde wordt warmer.

Op de noordpool en de zuidpool smelt het ijs.

Daardoor komt er meer water in de zeeën.

En de stromen worden sterker.

Het zeewater gaat steeds verder het land op.

Zo kwam het ook bij mijn huis.

Hoe komt de aarde zo warm?

Dat doet de aarde niet zelf.

Het komt door bedrijven, fabrieken, auto's en vliegtuigen.

Maar ook door de verwarming in je huis, en door computers en lampen.

Ze gebruiken elektriciteit. Of ze verbranden olie of gas.

Daardoor komen er vieze gassen in de lucht: broeikasgassen.

Door die gassen wordt het steeds warmer; de temperatuur stijgt.

En zo warmt de aarde op.

Dat mijn slaapkamer in zee is gestort kwam dus niet door de golven.

Het kwam door de mensen.

Echt waar.

Die schop tegen de auto was dus precies goed!

De mensen met hun vervuilende auto's zorgen ervoor dat de aarde alleen maar meer opwarmt.

En toen gebeurde er nog iets.

Mijn vader en moeder maakten veel ruzie en gingen uit elkaar.

Mijn vader ging ergens anders wonen.

Zo viel ook ons gezin uit elkaar.

Net als ons huis.

Een jaar later

Het is nu een jaar later.

Mijn moeder en ik wonen in een ander huis,
veel verder bij de zee vandaan.

Toch hoor ik de zee nog in mijn slaap.

Als ik mijn ogen dichtdoe, zie ik alles weer.

De muren die breken.

Het behang en mijn spullen.

Mijn kleren die op de golven drijven.

Soms is er een programma op tv over het
klimaat.

Dan laten ze het filmpje van mijn kamer weer
zien.

Ze draaien het heel langzaam af.

Maar weet je wat ik gek vind?

Over mij gaat het nooit.

Niemand zegt: arme Jamal. Daar gaat zijn
slaapkamer.

Niemand vraagt: vindt Jamal het wel leuk dat
iedereen zijn kamer ziet?

Voor andere mensen is het gewoon een huis.

Een huis dat uit elkaar valt.

Leuk om te zien, misschien een beetje eng.

Mijn huis laat zien dat de aarde warmer wordt.

Maar aan mij wordt niks gevraagd.

Ken je dat verhaal van die voetbalkeeper?

Hij maakte een eigen doelpunt; de stomste goal ooit.

Dat kwam op tv, misschien wel honderd keer.

En toen kwam het ook nog op dvd.

Hij was een goede keeper, maar nu is hij een tv-moment.

Iedereen lacht alleen maar om hem.

Zo is het ook met mijn kamer.

Het was een fijne kamer, maar nu is het een tv-moment.

Genoeg

Ik word steeds bozer.

Op de tv-programma's die steeds weer dat filmpje van mijn kamer laten zien.

Maar vooral op de mensen om me heen.

De mensen met hun te grote auto's.

De mensen die hun verwarming te hoog laten staan.

De mensen die hun lichten laten branden.

De mensen die overal heen vliegen.

De mensen die alles willen hebben zodat er meer en meer fabrieken komen.

De mensen die de aarde steeds meer laten opwarmen.

Het is genoeg: de aarde mag niet warmer worden.

Anders valt mijn nieuwe kamer ook in zee, samen met nog veel meer andere kamers.

Dan storten hele dorpen en steden in zee en blijft er niets van de aarde over.

Ik koop een spuitbus en wacht tot het donker is.

Met mijn capuchon op loop ik naar school.
Op een grote muur op het schoolplein spuit
ik:

*Dit is een waarschuwing.
stop met de vervuiling!
Er blijft niets over van de aarde.*

De volgende dag staat iedereen bij de muur;
leerlingen en leraren.

‘Wie doet zoiets?’, hoor ik iemand zeggen.

‘Een terrorist’, antwoordt Kenzo, een van de
jongens uit mijn klas. ‘Dit is een dreigement,
en alleen terroristen dreigen.’